

בס"ד

פרשת תצווה – שבת זכור למורים 101 פסוקים

השבת שבת זכור שקוראים בה את מצוות מחית עמלק מפרשת "כי תצא" מצווה על כולם לשמוע מדין תורה.

נושאי הפרשה:

שמן למנורה – השמן הכי טוב מראש הזית וכותש במכתשת. ובכל יום נותן במנורה חצי לוג שמן שיספיק לכל הלילה.

בגדי אהרון – עשויים בידי חכמי לב שה' מלאם רוח חכמה

אפוד – עשוי כמין סינר של נשים מאחרי הכהן ומצד השני מחזיק את החושן. במקום החיבור של האפוד עם הכתפיות שנועדו להחזיק את החושן היו שתי אבני שהם שעליהן שמות כל בני ישראל לזכרון עם ישראל לפני ה'.

חושן שעליו 12 אבנים טובות ובו 4 טורים- ועל האבנים שמות השבטים. בין כפלי החושן שמו את שם ה' וזה היה האורים והתומים

מעיל – מתכלת ובקצה פעמונים

ציץ על מצח הכהן הגול כתוב עליו "קודש לה". הציץ מכפר על קרבן שהוקרב בטומאה. כתונת, מצנפת, אבנט ומכנסיים.

הציצוי על ימי המילואים שיהיו מכג' אדר ועד ראש חודש ניסן. ימי המילואים 7 ימים.

הלבשת אהרון ומשיחתו בשמן המשחה

הלבשת בני אהרון בבגדי כהונה

הקרבנות הפר לחטאת והאיל לעולה ואיל שני לשלמים שממנו מזים על אהרון ובניו על תנוך האוזן יד ורגל הימניים.

הזאה מדם המזבח ומשמן המשחה על אהרון ובניו.

לוקחים מן האיל את החלבים ושוק הימין וקרבן מנחה ובני אהרון מניפים וגם את החזה מניפים.

קידוש המזבח בפר חטאת במשך 7 ימים לצורך כפרה על המזבח.

קרבן תמיד של שחר ותמיד של בין הערביים יחד עם קרבן מנחה וניסוך יין על המזבח.

ההבטחה של ה' "ושכנתי בתוך בני ישראל"

עשית מזבח הקטורת – אמה אורך ואמה רוחב ו21 אמות גובה. מצופה זהב מיועד להקטרת הקטורת בבוקר ובערב. וביום הכפורים זורקים עליו את דם הפר והשעיר המוקרבים במקדש.

מדוע מזבח הקטורת בסוף תצווה? רמב"ן

ועשית מזבח מקטרת קטורת הנה מזבח הקטרת מן הכלים הפנימיים היה, ראוי שיזכירונו עם השולחן והמנורה שהוא מונח עמהם, וכן הזכירם במעשה בפרשת ויקהל (להלן לז' כה), אבל הטעם להזכירו כאן אחר המשכן וכל כליו והקרבנות, בעבור שאמר בתשלום הכל ונקדש בכבודי (לעיל כט' מג), ושכנתי בתוך בני ישראל (שם מה), אמר כי עוד יתחייב להם שיעשו מזבח מקטרת להקטיר לכבוד השם וזהו רז שנמסר למשה רבינו שהקטרת עוצרת המגפה (שבת פט'), כי הקטרת במדת הדין, שנאמר ישימו קטורה באפך (דברים לג' י), מן וחרה אפי (שם לא' יז), והוא מה שאמר בקטרת זרה ועל פני כל העם אכבד (ויקרא יג'), שידעו כבודי כי לא ישא לפשעכם ויזהרו בכבודי ולכך אמר כאן (בפסוק ו') ונתת אותו לפני הפרכת אשר על ארון העדות לפני הכפורת אשר על העדות אשר אועד לך שמה, כי מה צורך להאריך בכל אלה ולא אמר ונתת אותו לפני ארון העדות באהל מועד, כאשר אמר בפרשת ויקהל (להלן מ' ה), אבל הוא להורות על ענינו: